

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Č. j. UKPF/457590/2020-8

Vyřizuje: Sojka

V Praze dne: 13.8.2021

ROZHODNUTÍ

VÝROKOVÁ ČÁST

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, (dále jen „Právnická fakulta“) na základě § 2 odst. 1, § 8a odst. 1 a 2, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a na základě § 67 a 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), ve správním řízení:

rozhodla

o žádosti ze dne 2.12.2020 žadatelky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], (dále též „žadatelka“), jakožto účastnice řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu, „o poskytnutí informace, zda student Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 [REDACTED] ... a) byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), ... b) pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.“,

za účasti dalšího účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu [REDACTED]
[REDACTED],

takto:

Žádost se odmítá.

ODŮVODNĚNÍ:

I.

Ke skutkové stránce

1. Žadatelka se jako advokátní kancelář v prosinci loňského roku obrátila na Právnickou fakultu se dvěma žádostmi o poskytnutí informací. První žádost doručila Právnické fakultě dne 2.12.2020. Druhou žádost doručila Právnické fakultě dne 4.12.2020. Žadatelka požádala v obou žádostech o poskytnutí blíže specifikovaných informací týkajících se studia bývalého studenta Právnické fakulty v letech 2000 až 2005 [REDAKCE].
2. V první žádosti žadatelka požádala „o poskytnutí informace, zda student Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 [REDAKCE] ... a) byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné), ... b) pokud je odpověď na otázku ad a) kladná, prosím, poskytněte její název, datum, a údaje o případných spoluautorech.“.
3. V druhé žádosti žadatelka požádala „o poskytnutí informace týkající se studenta Vaší fakulty v letech 2000 – 2005 [REDAKCE], konkrétně žádáme o informaci ... a) kdy byl přijat ke studiu Vaší fakulty, ... b) jak bylo jeho studium ukončeno (úspěšným absolvováním státní závěrečné zkoušky, či jinak) a kdy se tak stalo.“
4. Právnická fakulta rozhodla o obou žádostech rozhodnutím ze dne 17.12.2020 č. j. UKPF/457590/220-2. Ve výroku I. spojila řízení o obou žádostech na základě § 140 odst. 1 správního řádu. Ve výroku II. rozhodla o odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. A ve výroku III. rozhodla o odmítnutí žádosti ze dne 4.12.2020. Odmítnutí poskytnutí požadovaných informací odůvodnila tím, že údaje o jednotlivých studentech vede v matrice studentů podle § 88 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vysokých školách“), a že podle § 88 odst. 5 uvedeného zákona lze tyto údaje sdělit pouze „tomu, kdo osvědčil právní zájem“. Žadatelka ve své žádosti neosvědčila (ani netvrdila), že má nějaký právní zájem na poskytnutí požadovaných informací o bývalém studentu [REDAKCE]. Pokud však žadatelka v tomto ohledu své žádosti doplní, bude možné je znovu posoudit.
5. Žadatelka podala dne 22.12.2020 proti uvedenému rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020 odvolání.
6. Žadatelka ve svém odvolání doplnila tvrzení o právním zájmu tak, že „*má důvodné pochybnosti, že [REDAKCE] ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípisys jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva*“. A uvedla dva podstatné odvolací důvody. Za první, Právnická fakulta ji měla podle jejího názoru vyzvat k doplnění žádosti. Za druhé, citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu (dál jen „NSS“) ze dne ze dne 25.3.2015 č. j. 8 As 12/2015-46. A dovodila z něj, že „*existuje veřejný zájem na zjištění, zda osoby státních zástupců splnily zákonný požadavek na dosažené vzdělání*“.
7. Právnická fakulta předala odvolání spolu se spisem a svým stanoviskem rektorovi Univerzity Karlovy (dále jen „rektor“) jako nadřízenému správnímu orgánu. Rektor dne 13.1.2021 postoupil odvolání Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“). Úřad následně usnesením ze dne 28.1.2021 postoupil odvolání podle § 12 správního řádu

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „Ministerstvo“). Ministerstvo v návaznosti na to rozhodlo usnesením ze dne 1.6.2021 podle § 12 správního řádu o částečném vrácení podaného odvolání Úřadu, a to v části, v níž žadatelka (odvolatelka) napadla výrok II. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. Podle názoru Ministerstva se informace požadované v žádosti ze dne 2.12.2020 týkají samosprávné působnosti veřejné vysoké školy, v důsledku čehož je - na základě § 20 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění novelizace provedené zákonem č. 111/2019 Sb. - v tomto rozsahu příslušným odvolacím správním orgánem Úřad.

8. Ministerstvo následně rozhodlo o odvolání žadatelky proti výroku III. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 4.12.2020. Ministerstvo rozhodlo o této části odvolání rozhodnutím ze dne 10.6.2021 č. j. MSMT-3602/2021-12 tak, že se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí Právnické fakulty se ve výroku III. potvrzuje.
9. Úřad poté rozhodl o odvolání žadatelky proti výroku II. rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 17.12.2020, který se týkal odmítnutí žádosti ze dne 2.12.2020. Úřad rozhodl o této části odvolání rozhodnutím ze dne 16.6.2021 č. j. UOUU-00244/21-4 tak, že se napadené rozhodnutí Právnické fakulty v příslušné části dotazu ruší a věc se vrací k novému projednání. Úřad shledal odvolání důvodným. V odůvodnění svého rozhodnutí s odkazem na rozhodnutí NSS ze dne 23.10.2007 č. j. 2 As 27/2007 uvedl, že *„povinný subjekt se důvodem, pro který žadatel žádost podal, vůbec nemůže zabývat jako důvodem pro odmítnutí žádosti o informace“*. V závazném právním názoru pak Právnické fakultě uložil: *„Povinný subjekt ... znovu přezkoumá žádost ze dne 2.12.2020, a pokud dojde k závěru, že informace nelze z nějakého zákonného důvodu poskytnout, vydá řádné rozhodnutí, ve kterém uveden ke každé informaci důvod jejího neposkytnutí ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., přičemž vezme do úvahy i případnou kolizi vzájemných práv.“*
10. Právnická fakulta se v rámci nového projednání věci obrátila dne 17.6.2021 s výzvou k vyjádření k věci na subjekt požadovaných informací - [REDAKCE], který zastává funkci vedoucího státního zástupce [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE], zaslal Právnické fakultě dne 22.6.2021 vyjádření, ve kterém uvedl následující podstatné skutečnosti:
  - *„[ž]adatelka se domáhá poskytnutí informací o mé osobě v reakci na můj postup v konkrétních věcech, které jsem vyřizoval coby státní zástupce, resp. vedoucí státního zastupitelství [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE]. V této souvislosti uvádím, že žadatelka [REDAKCE], resp. advokátka, která je činná v této advokátní kanceláři, je procesně aktivní v několika věcech, které byly či jsou vyřizovány u [REDAKCE] státního zastupitelství [REDAKCE].*
  - *V těchto věcech bylo k návrhům, podnětům či stížnostem této žadatelky, resp. advokátky činné u žadatelky, přezkoumáván postup státních zástupců činných u [REDAKCE] státního zástupce [REDAKCE] nadřízeným státním zastupitelstvím, jímž je [REDAKCE] státního zastupitelství v [REDAKCE] (ze strany nadřízeného státního zastupitelství nebyla až na marginální výjimky shledána v postupu státních zástupců zdejšího státního zastupitelství [REDAKCE] pochybení).*
  - *Zároveň jsem coby vedoucí státního zástupce řešil opakovaně podání této žadatelky, ať již se jednalo o podněty k výkonu vnitřního dohledu podle § 12e zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, či stížnosti na nevhodné chování státního zástupce podle § 16b odst. 1 téhož zákona (podněty či stížnosti jsem shledal*

nedůvodnými, následný přezkum mého postupu ze strany nadřízeného státního zastupitelství iniciovaný žadatelkou neshledal závady či pochybení při vyřizování podání žadatelky).

- Rovněž jsem vyřizoval několik žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (stran těchto žádostí jsem v jedné věci vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, toto rozhodnutí bylo k odvolání žadatelky odvolacím orgánem potvrzeno).
  - Také na mě byla v loňském roce podána žadatelkou k [redacted] státnímu zástupci [redacted] stížnost na mé nevhodné chování, tato stížnost byla [redacted] státním zástupcem [redacted] shledána nedůvodnou.
  - V neposlední řadě jsem také řešil námitku mé údajné podjatosti vůči této žadatelce, resp. osobě v ní činné (podjatost, která měla mimo jiné spočívat ve lživém nařčení mé osoby z blízké osobní známosti s jinou osobou, jsem neshledal; stížnost proti usnesení, které jsem v této souvislosti vydal, byla nadřízeným státním zastupitelstvím jako nedůvodná zamítnuta).“ (podtrhla Právnická fakulta).
11. [redacted] v závěru svého vyjádření vyslovil přesvědčení, že „účelem žadatelkou činěných žádostí ... je snaha získat informace o mé osobě s cílem pokusit se získat jakékoliv informace, jež by mohla následně použít ke znevěrohodnění mé osoby coby vedoucího státního zástupce“, že „žádost žadatelky o poskytnutí informace ze dne 2.12.2020 je zneužitím práva na informace“ a že její žádost „navrhuje odmítnout podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím“.
  12. Na základě toho Právnická fakulta rozhodla o žádosti žadatelky ze dne 2.12.2021 znovu, a to rozhodnutím ze dne 7.7.2021 č. j. UKPF/457590/2020-5 tak, že žádost opět odmítla. Rozsah žádosti, potažmo formulace „nějaká více či méně odborná práce (např. SVOČ a jiná)“, posoudila tak, že žadatelka žádá též o informace o diplomové práci, přičemž odmítnutí opřela o dva hmotněprávní důvody. Jednak o to, že žadatelka požaduje informace k účelu, který je zjevně zneužitím jejího práva na informace. Dále pak o to, že informace o diplomové práci [redacted] vybočují z rozsahu i účelu ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.
  13. Žadatelka podala dne 8.7.2021 proti uvedenému rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 odvolání. V odvolání uvedla pět odvolacích důvodů. Povinný subjekt prý směřuje pojmy „zpracování“ a „poskytování“ osobních údajů [písm. a) odvolání]. Informace o autorství, názvu a datu odborné práce nejsou osobními údaji [písm. b) odvolání]. Pokud povinný subjekt vyjádřil pochybnosti o srozumitelnosti žádosti v tom smyslu, zda požaduje též informace o diplomové práci [redacted], měl vyzvat žadatelku k upřesnění žádosti [písm. c) odvolání]. Žádost nemá šikanózní povahu, žadatelka se jen „pokouší ... potvrdit nebo vyvrátit ... pochybnosti“, „zda [redacted] skutečně splnil všechny zákonné podmínky pro to, aby byl do funkce státního zástupce jmenován“ [písm. d) odvolání]. Výrok napadeného rozhodnutí neobsahuje hmotněprávní ustanovení, podle kterého byla žádost odmítnuta [str. 3 odvolání].
  14. Úřad rozhodl o odvolání žadatelky ze dne 8.7.2021 rozhodnutím ze dne 29.7.2021 č. j. UOOU-00244/21-9 tak, že se napadené rozhodnutí Právnické fakulty ruší a věc se jí vrací k novému projednání. Úřad shledal odvolání důvodným. V odůvodnění uvedl tři důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Za prvé, „ve výroku napadeného rozhodnutí absentuje odkaz na zákonná ustanovení, dle nichž byla předmětná žádost odmítnuta“; „[v]e výroku

napadeného rozhodnutí povinný subjekt odkazuje na § 2 odst. 1, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., § 67 a § 68 správního řádu. Naproti tomu své odůvodnění opírá o ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., aniž by to bylo uvedeno ve výroku.“ (str. 4-5). Za druhé, Úřad vytkl povinnému subjektu, že „svým výkladem žádosti dovodil, že žadatel požaduje poskytnutí informací též o diplomové práci“, jenže podle názoru Úřadu „žadatel informace o diplomové práci [redacted] nežádal“ (str. 5). A za třetí, pokud jde o úvahy povinného subjektu o zneužití práva žadatelky na informace, podle názoru Úřadu „[p]ovinný subjekt se ve svém rozhodnutí pohybuje toliko v rovině spekulací“.

II.

K právní stránce

15. **Právnická fakulta především uvádí, že rozhodnutí Úřadu ze dne 29.7.2021 č. j. UOOU-00244/21-9 považuje za nezákonné.** Ke zrušení předchozího rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 č. j. č. j. UKPF/457590/2020-5 o odmítnutí žádosti žadatelky nebyl důvod, neboť toto předchozí rozhodnutí samo sobě, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, bylo v souladu s právními předpisy a bylo správné. Meritorní podstata projednávaného případu spočívá v tom, že žadatelka zjevně a prokazatelně nemá právo na žádné jí požadované informace týkající se bývalého studenta Právnické fakulty [redacted], a to z důvodu zneužití svého práva na informace a šikanózního jednání ve vztahu k [redacted]. Zrušující rozhodnutí Úřadu, a tím i zpochybnění této meritorní podstaty případu ze strany Úřadu jakožto státního orgánu ve vztahu k veřejné vysoké škole, považuje Právnická fakulta za nezákonný zásah státu (správního úřadu) do zákonem zaručeného práva veřejné vysoké školy na akademickou samosprávu zejména podle § 4 písm. b) a § 6 odst. 1 písm. c), d) a f) zákona o vysokých školách, neboť informace o studiu bývalých studentů veřejné vysoké školy (fakulty) patří do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy (fakulty).
16. **Právnická fakulta nesouhlasí s důvody, potažmo právními názory, které Úřad uvedl ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 29.7.2021. A s výjimkou právního názoru, který se týká citace zákonných ustanovení ve výroku rozhodnutí o odmítnutí žádosti, se necítí být těmito právními názory vázána ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.** V návaznosti na to předdesílá, že je připravena v projednávaném případě na základě § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „soudní řád správní“), podat k příslušnému správnímu soudu žalobu proti případnému meritornímu rozhodnutí Úřadu o uložení povinnosti poskytnout požadované informace podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, a to z důvodu zkrácení Právnické fakulty, respektive Univerzity Karlovy na jejím právu na akademickou samosprávu [v souladu s právními názory teorie i judikatury, mimo jiné: MIKULE, V.: Samospráva vysokých škol z pohledu ústavního. In: *Historie, současný stav a perspektivy univerzit: Úsvit nebo soumrak akademické samosprávy?* Sborník z konference konané dne 10.4.2008 na Univerzitě Karlově v Praze, Praha, Karolinum, ISBN: 978-80-246-1604-9, 164 stran, s. 79-85; dále rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.11.2020 č. j. 3 As 288/2020-40, body 26-30, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2021 č. j. 3 As 37/2021-44, body 23-24). Právnická fakulta považuje v této souvislosti za důležité hájit své právo na samosprávu i ve vztahu ke svým bývalým studentům jakožto (bývalým) členům akademické obce, kteří nyní zastávají odpovědné veřejné funkce a jsou předmětem zneužití práva nebo šikany ze strany třetích osob. A toto právo je připravena hájit i proti

orgánům státu, pokud takové zneužití práva nebo šikanu ve své rozhodovací činnosti přímo či nepřímo aprobuje.

17. Z těchto důvodů Právnická fakulta i v tomto rozhodnutí odkazuje na odůvodnění svého předchozího rozhodnutí ze dne 7.7.2021, konkrétně na jeho body 12 až 24, které považuje za plně příslušné i nyní v novém projednání věci a které na tomto místě znovu cituje:

„12. Z procesněprávního hlediska považuje Právnická fakulta [redacted] v projednávané věci za „dotčenou osobu“ ve smyslu § 2 odst. 3 a § 4 odst. 4 správního řádu ve spojitosti s § 20 odst. 4 správního řádu, respektive při rozhodování o odmítnutí žádosti za „účastníka řízení“ podle § 27 odst. 2 správního řádu ve spojitosti s § 20 odst. 4 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. V této otázce lze vyjít i z přiměřeného použití právních názorů vyslovených v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 22.10.2014 č. j. 8 As 55/2012-62: „Ostatní osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutá informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož „[s]právní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy“. Z uvedeného ustanovení vyplývá především povinnost povinného subjektu informovat bez zbytečného prodlení tyto osoby, že hodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a právo potenciálně dotčených osob se k tomu vyjádřit. Je pak na povinném subjektu, aby případně vyjádření takových osob reflektoval a vyvodil z něho eventuálně důsledky pro svůj další postup. Komunikace mezi povinným subjektem a dotyčnou osobou má probíhat tak, aby zásadně nebylo ohroženo vyřízení žádosti o poskytnutí informace v zákonem stanovených lhůtách (§ 14 a § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím).“ (bod 108) „Pokud povinný subjekt žádosti o informaci zcela nebo zčásti nevyhoví, vydává o tom rozhodnutí o odmítnutí žádosti (§ 15 zákona o svobodném přístupu k informacím), proti kterému lze podat odvolání (§ 16 téhož zákona). Ze subsidiární použitelnosti správního řádu, jak je zakotvena v § 20 odst. 4 písm. a) a b) zákona o svobodném přístupu k informacím, plyne účastenství dalších osob, které by mohly být účastníky řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu kvůli svému dotčení poskytnutím informace, v řízení o vydání rozhodnutí o neposkytnutí informace či v odvolacím řízení. Soudní ochrana je pak zajištěna zásadně řízením o žalobě proti rozhodnutím správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., v němž může být dotčena osoba podle okolností žalobcem, anebo osobou zúčastněnou na řízení (§ 34 odst. 1 s. ř. s.).“ (bod 110).

13. Z hmotněprávního hlediska vyšla Právnická fakulta v projednávané věci z následujících právních premis:

14. Za prvé: Právo žadatelky na informace se v projednávaném případě střetává s právem [redacted] jakožto subjektu požadovaných informací na ochranu jeho soukromí, které je zaručeno v čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Informace, o jejichž poskytnutí žadatelka žádá ve své žádosti ze dne 2.12.2020, tj. informace o autorství, názvu a datu odborné práce [redacted] z doby jeho studia na Právnické fakultě, jsou „osobními údaji“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, (dále jen „obecné nařízení o ochraně osobních údajů“). Střet uvedených práv při poskytování informací

obsahujících osobní údaje řeší ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 8a odst. 1 tohoto zákona ve spojitosti s právními předpisy upravujícími ochranu osobních údajů, tj. s obecným nařízením o ochraně osobních údajů a navazujícím (adaptačním) zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“), platí především zásada stanovená v čl. 6 odst. 1 písm. a) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, podle níž povinný subjekt může poskytnout informace obsahující osobní údaje v zásadě jen se souhlasem subjektu údajů. Z této zásady pak obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví v čl. 6 odst. 1 písm. b) až f) výjimky, kdy lze poskytnout osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů. V projednávaném případě je podstatná výjimka podle čl. 6 odst. 1 písm. c), tj. případ, kdy „zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se ... vztahuje na“ povinný subjekt jakožto správce údajů. Touto právní povinností je v projednávaném případě povinnost podle ustanovení odstavce 2 v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím: „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.“. Toto ustanovení, které bylo do původního znění § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím vloženo novelizací provedenou zákonem č. 111/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, je co do podstaty shodné ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) již zrušeného zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“): „Bez tohoto souhlasu (subjektu údajů) je (osobní údaje) může (správce) zpracovávat, ... pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23.5.2015 č. j. 8 As 12/2015-46 upozornil, že povinný subjekt musí vždy zvážit nakolik by uplatnění předmětné výjimky ve smyslu § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů zasáhlo do práv subjektu údajů na ochranu jeho soukromého života, přičemž pro zvážení, kterému z kolidujících práv má dát nakonec v konkrétním případě přednost, musí použít test proporcionality (body 24 a 25 cit. rozsudku). V konkrétním případě řešeném v uvedeném rozsudku pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „informace o dosaženém vzdělání a odborné praxi“ jsou „osobními údaji o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti“ ve smyslu výše citovaného § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů, a že zájem na poskytnutí tohoto specifického „typu informací“ „obecně převažuje“ nad zájmem na ochraně soukromí dotčených osob (body 29-36 cit. rozsudku a právní věta uveřejněná z publikovaného rozsudku ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, 2015, č. 12, str. 1162).

15. Za druhé: „Pokud by se v konkrétním případě ukázalo, že žádost o informace, které by bylo jinak třeba vyhovět, má za cíl poškodit dotčenou osobu, jíž se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odepřít na základě principu zákazu zneužití práva (srov. citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 8 As 55/2012-62, body [91] a [120]).“ (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 8 As 12/2015-46, bod 36; podobně v dalších rozhodnutích správních soudů, například v rozsudku NSS ze dne 27.6.2012 č. j. 9 Ans 7/2012-56, rozsudku NSS ze dne 25.6.2014 č. j. 6 As 68/2014-21, rozsudku NSS ze dne 22.10.2014 č. j. 8 As 55/2012-62, rozsudku NSS ze dne 10.1.2018 č. j. 6 As 189/2017-32 nebo v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17.6.2019 č. j. 10 A 66/2016-83).

16. Právnická fakulta aplikovala uvedené právní premisy na projednávaný případ takto:

17. V projednávaném případě žadatelka žádá o informace o autorství, názvu a datu odborné práce [REDAKCE] z doby jeho studia na Právnické fakultě v letech 2000-2005. Žadatelka použila formulaci „více či méně odborná práce“ „v průběhu studia“, přičemž jako příklad uvedla práci „SVOČ“, tj. práci v rámci soutěže tzv. studentské vědecké odborné činnosti. Z toho lze usuzovat, že jí jde především o práci SVOČ. A zdá se, že jí naopak spíše nejde o diplomovou práci a že informacemi o diplomové práci již disponuje; to by totiž diplomovou práci rovněž uvedla ve své žádosti jako příklad, když diplomová práce je ze studentských prací nejdůležitější, podstatně důležitější než práce SVOČ. Na druhou stranu však nelze z použité formulace „např. SVOČ a jiné“ korektně dovodit, že žadatelce nemůže jít o diplomovou práci. Právnická fakulta tak rozsah žádosti vyložila tak, že žadatelka žádá o informace o práci SVOČ, diplomové práci, popřípadě též o jakékoli jiné „více či méně odborné práci“ [REDAKCE] z doby jeho studia na Právnické fakultě.

18. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku č. j. 8 As 12/2015-46 dovedl, že „informace o dosaženém vzdělání“ patří do rozsahu pojmu „veřejná a úřední činnost“ obsaženého v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů. V souladu s přiměřeným použitím tohoto právního názoru na žádost žadatelky ze dne 2.12.2020 lze dovést, že za informace, které vypovídají o „veřejné nebo úřední činnosti“ [REDAKCE] jakožto veřejně činné osoby ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím by – při splnění dalších podmínek – bylo možné považovat pouze informace o názvu a datu jeho diplomové práce. Obhajoba diplomové práce je totiž podle § 46 odst. 3 věta první zákona o vysokých školách součástí státní závěrečné zkoušky na vysoké škole. A proto informace o ní lze považovat za informace o dosaženém vzdělání v širším smyslu.

19. Na druhou stranu informace o práci SVOČ, popřípadě o jakýchkoli jiných studijních odborných pracích [REDAKCE] z doby jeho (magisterského) studia na Právnické fakultě, již vybočují z rozsahu i účelu neurčitěho právního pojmu „osobní údaje o veřejné činné osobě ...“, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“. Práce SVOČ je dobrovolná soutěžní práce. Případné ostatní studijní práce, typicky seminární práce, jsou pak okrajové a nemají charakter ani ekvivalent zkoušky. Informace o těchto pracích jsou již dílčími, podrobnými informacemi o obsahu studia na vysoké škole, navíc v případě [REDAKCE] z doby před více než 15 lety, a tudíž jen nelze ani vzdáleně považovat za „informace o dosaženém vzdělání“. V této souvislosti je třeba upozornit, [a] že ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím představuje výjimku z pravidla, kterou je třeba vykládat spíše zužujícím než rozšiřujícím způsobem, a [b] že podle zásady minimalizace osobních údajů, zakotvené v čl. 5 odst. 1 písm. c) obecného nařízení o ochraně osobních údajů, musí být osobní údaje „přiměřené ... a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány“. Tyto podmínky nejsou ohledně práce SVOČ a dalších podobných studijních prací splněny. Účelem poskytnutí informací podle § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím je – stručně řečeno – veřejný zájem a veřejná kontrola nad tím, „zda jsou pracovní pozice ve veřejné správě (potažmo ve veřejném sektoru obecně – poznámka Právnické fakulty) obsazovány lidmi s odpovídající kvalifikací“ (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 8 As 12/2015-46, bod 23). V projednávaném případě jde o státního zástupce, který mohl být podle §

17 a 33 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jmenován do funkce jen po splnění přísných podmínek zaručujících dostatečnou odbornou kvalifikaci, zejména získání vysokoškolského právního vzdělání, absolvování minimálně tříleté odborné praxe čekatele a úspěšně složení odborné závěrečné zkoušky. Představa, že za takto nastaveného zákonného režimu bude žadatel u konkrétního státního zástupce, jmenovaného po splnění všech uvedených odborných podmínek, prověřovat jeho odbornou kvalifikaci sháněním informací o jeho dobrovolných či okrajových studentských pracích, které psal před více než 15 lety, je stěžejí přijatelná a vybočuje z legitimního účelu požadovaných informací, a tím i z prvního hlediska třístupňového testu proporcionality, kterým je hledisko vhodnosti. Podle hlediska vhodnosti lze připustit omezení základního práva (zde základního práva subjektu údajů na ochranu soukromí), pokud omezení umožňují dosáhnout zákonem předpokládaný cíl (účel).

20. Pokud bychom pak uvažovali o diplomové práci [REDAKCE], respektive o tom, že informace o ní mohou být informacemi, které „vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti“ ve smyslu § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím, [REDAKCE] pak v konkrétním projednávaném případě je žadatelka požaduje k účelu, který je zjevně zneužitím jejího práva na informace ve smyslu výše citované judikatury. Právnická fakulta to dovozuje na základě dvou vzájemně souvisejících souborů skutečností, které v projednávané věci zjistila z podkladů pro rozhodnutí. Jednak jde o skutečnosti, kterými žadatelka ve svém odvolání ze dne 22.12.2020 odůvodnila svoji žádost, a sice, že „má důvodné pochybnosti, že [REDAKCE] ... řádně složil státní závěrečné zkoušky, neboť jeho nynější přípisy jakožto státního zástupce v otázce právní kvality mnohdy postrádají elementární znalost právních předpisů trestního práva“ (viz bod 6 výše). Dále jde o skutečnosti, které uvedl [REDAKCE] ve svém vyjádření ze dne 22.6.2021, jejichž podstatu Právnická fakulta citovala v bodu 10 výše a o jejichž věrohodnosti a pravdivosti nemá důvod pochybovat.

21. Ve svém odvolání (respektive odůvodnění žádosti) se žadatelka pejorativně vyjádřila o právní úrovni přípisů [REDAKCE], na základě čehož dovodila pochybnosti o tom, zda [REDAKCE] vůbec složil státní závěrečné zkoušky. Z těchto úvah žadatelky je zřejmé, že skutečným účelem žádosti je provokace či pokus o odborné zesměšnění [REDAKCE] jako státního zástupce. Takový účel žádosti je zjevným zneužitím práva na informace, které nepožívá právní ochrany, jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 8 As 12/2015-46 ve výše citované právní větě: „[p]okud by v konkrétním případě žádost měla za cíl poškodit osobu, jíž se informace týká (např. ji šikanovat, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávisť apod.), bylo by možné předmětné informace odeprít na základě principu zákazu zneužití práva.“

22. S tím pak korespondují zjištění učiněná z vyjádření [REDAKCE] ze dne 22.6.2021. Z nich vyplývá, že nynější žádost žadatelky ze dne 2.12.2020 je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek i jiných žádostí o informace, které žadatelka, respektive advokátka, která je v rámci žadatelky coby právnícké osoby činná, opakovaně směřovala vůči [REDAKCE]. Z tohoto kontextu lze vcelku spolehlivě a v souladu s § 3 správního řádu dovodit, že účelem žádosti žadatelky ze dne 2.12.2020 není legitimní veřejná kontrola nad odbornou kvalifikací veřejně činné osoby, ale snaha žadatelky coby advokátní kanceláře získat jakékoli informace, které by mohla následně použít ke znevěrohodnění [REDAKCE] [REDAKCE] jako státního zástupce a protistrany v trestním řízení. Lze se tak důvodně

domnívat, že účelem žádosti je ve skutečnosti šikana vedoucího státního zástupce v souvislosti s případy, které on sám nebo jím vedené státní zastupitelství vyřizují. V takovém případě není podstatné, že požadované informace nejsou ve skutečnosti způsobilé [REDAKCE] znevěrohodnit. Podstatné je to, že žadatelka svými žádostmi nejen jeho, ale i Právnickou fakultu mimo legitimní účel i mimo zákonný rámec zatěžuje a obtěžuje. Nad rámec toho je třeba upozornit, že úlohou advokátů v trestních věcech rozhodně není to, aby cestou žádostí o informace s apriorními projevy despektu prověřovali odbornou způsobilost státních zástupců. Lze tak uzavřít, že ze strany žadatelky jde nejen o zneužití práva na informace, ale patrně též o jednání, které může překračovat meze advokátní etiky.

23. Úvahy o zneužití práva žadatelky na informace, uvedené v předchozích bodech 20 až 22, platí obdobně i pro požadované informace o práci SVOČ, případně o jakékoli jiné studentské odborné práci [REDAKCE].

24. Ze všech těchto důvodů rozhodla Právnická fakulta o odmítnutí žádosti.“

18. Nad rámec výše uvedeného Právnická fakulta reaguje na ty dílčí důvody zrušujícího rozhodnutí Úřadu ze dne 29.7.2021, které odmítla respektovat:

19. Za prvé: Jak již bylo uvedeno výše v bodu 14 tohoto rozhodnutí, Úřad vytkl povinnému subjektu, že „svým výkladem žádosti dovodil, že žadatel požaduje poskytnutí informací též o diplomové práci“, zatímco podle názoru Úřadu „žadatel informace o diplomové práci [REDAKCE] nežádal“ (viz str. 5 rozhodnutí Úřadu ze dne 29.7.2021). S tímto názorem Úřadu nelze souhlasit. Žadatelka formulovala svoji žádost takto: „žádáme o poskytnutí informace, zda ... [REDAKCE] ... byl v průběhu studia Vaší fakulty podepsán jako autor či spoluautor nějaké více či méně odborné práce (např. SVOČ a jiné)“ (podtrhla Právnická fakulta). Právnická fakulta při posouzení významu a rozsahu této formulace vycházela zcela z textu žádosti a svým výkladem nevytvářela požadavky na poskytnutí informací, které žadatelka sama neuvedla. **V rámci studia na vysoké škole je diplomová práce zcela nepochybně tou nejvýznamnější „odbornou prací“, kterou student „v průběhu studia“ píše. Pokud tedy žadatelka požadovala výslovně informace o „odborné práci“ [REDAKCE] v průběhu jeho studia na Právnické fakultě, žádala tím bez dalšího především o informace o diplomové práci. K jinému výkladovému závěru proto nelze z textu žádosti dospět. To je klíčová podstata tohoto aspektu žádosti a vše ostatní je zde již nerozhodné.** Zbytek citované formulace žádosti, tzn. demonstrativní uvedení práce SVOČ v závorce, tento výkladový závěr nijak nezpochybňuje, ba naopak. Žadatelka totiž uvedla práci SVOČ výslovně jen jako příklad (arg.: předložka „např.“) s tím, že se její žádost vztahuje i na „jiné“ odborné práce v průběhu studia. Právnická fakulta neměla v tomto ohledu pochybnosti o srozumitelnosti ani určitosti žádosti, pouze v odůvodnění zrušeného rozhodnutí ze dne 7.7.2021 (v bodu 17) provedla její výklad. A protože na základě tohoto výkladu bylo možné jednoznačně zjistit význam a rozsah žádosti, nebyl důvod vyzývat žadatelku k upřesnění žádosti postupem podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Navíc: ani sama žadatelka ve svém odvolání [na str. 3 v bodu c)] uvedený výkladový závěr Právnické fakulty obsahově nezpochybnila a nevyjádřila se vůbec v tom smyslu, že informace o diplomové práci nežádala, jak naopak dovodil Úřad na str. 5 svého rozhodnutí: „žadatel informace o diplomové práci [REDAKCE] nežádal“. Žadatelka ve svém odvolání v písm. c) poukazuje poněkud nejednoznačně pouze na to, že Právnická fakulta ji měla (údajně) vyzvat k upřesnění žádosti, ale přitom netvrdí to, co dovodil Úřad, tedy že nežádala o informace o diplomové práci.

20. Za druhé: **Závěr Úřadu na str. 5 jeho rozhodnutí ze dne 29.7.2021 o tom, že povinný subjekt se ve svých úvahách o zneužití práva ze strany žadatelky „pohybuje toliko v rovině spekulací“, je v rozporu se správním spisem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního.** Právnická fakulta odůvodnila svůj závěr o zneužití práva ze strany žadatelky logicky a dostatečně na základě použitelné judikatury a konkrétních skutečností vyplývajících z podkladů, které jsou součástí správního spisu. Vyšla přitom jednak z tvrzení žadatelky, uvedeného v jejím odvolání ze dne 22.12.2021 (viz body 5 a 6 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Dále ze skutečností obsažených ve vyjádření [REDAKCE] ze dne 22.6.2021 (viz body 10 a 11 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Z nich pak logicky vyvodila (a) jednak výslovně vyjádřený motiv žadatelky a účel její žádosti, kterým je provokace a pokus o zesměšnění [REDAKCE] jako státního zástupce, a (b) jednak širší okolnosti případu, které ukazují, že nynější (provokativní) žádost je jen jedním aktem z dlouhé série mnoha předchozích podnětů, stížností, námitek a jiných žádostí o informace, které žadatelka opakovaně mířila vůči [REDAKCE] (viz body 20 až 23 rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021). Ve světle těchto částí odůvodnění zrušeného rozhodnutí Právnické fakulty ze dne 7.7.2021 je zřejmé, že se Právnická fakulta neopírala o „spekulace“, ale o konkrétní skutečnosti vyplývající z konkrétních podkladů.
21. Pro úplnost pak Právnická fakulta uvádí ještě dvě doplňující poznámky k některým zrušujícím důvodům rozhodnutí Úřadu ze dne 29.7.2021.
22. Za prvé: Právnická fakulta se domnívá, že ve výrokové části rozhodnutí ze dne 7.7.2021 uvedla všechna potřebná „*právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno*“ ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu. Názor Úřadu, že ve výrokové části tohoto rozhodnutí mělo být uvedeno též ustanovení § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, je nepřiměřeně extenzivním výkladem citované procesní normy z § 68 odst. 2 správního řádu. Výklad Úřadu by znamenal, že správní orgán musí ve výrokové části rozhodnutí vyjmenovat všechna zákonná (právní) ustanovení, která ve věci aplikoval. To však není smyslem § 68 odst. 2 správního řádu. Jeho smyslem je pouze uvedení těch ustanovení, která zakládají pravomoc a působnost (příslušnost) správního orgánu. Ostatní právní ustanovení pak má správní orgán uvést odůvodnění v rámci „*úvah, kterými se ... řídil ... při výkladu právních předpisů*“ (§ 68 odst. 3 správního řádu). Právnická fakulta nicméně nepovažovala za smysluplné se proti tomuto dílčímu právnímu názoru Úřadu vymezovat. Proto do výrokové části tohoto rozhodnutí doplnila i ustanovení § 8 odst. 1 a 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.
23. Za druhé: Úřad uvedl na str. 5 svého zrušujícího rozhodnutí ze dne 29.7.2021, že povinný subjekt „*odkazuje na zrušený právní předpis*“. Právnická fakulta tak v bodu 14 svého rozhodnutí ze dne 7.7.2021 učinila proto, že se při výkladu současného zákonného ustanovení § 8a odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím opřela mimo jiné o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.5.2015 č. j. 8 As 12/2015-46, který vyložil význam dnes již zrušeného, ale obsahově shodného ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů.
24. Zcela na závěr pak Právnická fakulta doplňuje, že požadované informace nelze žadatelce poskytnout i proto, že vybočují z rozsahu těch informací, které má Právnická fakulta jako „*veřejná instituce*“ vůbec povinnost poskytovat podle § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. **Podle tohoto ustanovení totiž informační zákon a jím zaručené právo na informace slouží k tomu, aby veřejnost mohla získávat informace o činnosti veřejných institucí, ale nikoli k tomu, aby mohla prostřednictvím veřejných institucí získávat informace o soukromých osobách, ke kterým by se jinak nedostala.** I z tohoto

důvodu žadatelka využívá (či zneužívá) své právo mimo základní účel i smysl zákona o svobodném přístupu k informacím.

POUČENÍ:

Účastník řízení může podat proti tomuto rozhodnutí odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno. Odvolání se podává u Právnické fakulty Univerzity Karlovy. O odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

V Praze dne 13.8.2021

prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc.,
děkan Právnické fakulty Univerzity Karlovy

doc. PhDr. Marta
Chromá, Ph.D.

Digitally signed by
doc. PhDr. Marta
Chromá, Ph.D.
Date: 2021.08.13
13:13:16 +02'00'

v z. doc. Dr. Marta Chromá, Ph.D., v. r.
proděkanka pro magisterský studijní
program a přijímací řízení